

[Kim Behnke]

blev afskaffet helt og aldeles. Så gik der lidt tid, og så kom der et nyt forslag. Det gik ud på, at nu skulle man først tage de 3 pct. og fjerne dem i 1991 og så de sidste 3 pct. i 1992. Så gik der lidt mere tid, og så besluttede man sig for, at det nok ikke var så godt alligevel; nu skulle man så kun fjerne de 2 pct. i 1991 og så de resterende 4 pct. i 1992.

Så blev der folketingsvalg – oven i købet udskrevet netop på fjernelsen af 6 pct.-skatten – og det eneste, der nu er tilbage, er en sølle forhøjelse af bundgrænsen for, hvornår man overhovedet begynder at betale 6 pct.-skat.

Det ene emne, nemlig 6 pct.-skatten og den rutschetur, regeringen har udsat sig selv for netop på det forslag, synes vi er meget betegnende for den politik, regeringen står for i øjeblikket. Det kan selvfølgelig godt være, at det er underholdende, men efter vores mening måske en anelse barnligt, når man bruger så mange kræfter på i pressen at skose Socialdemokratiet og hr. Svend Auken for, at de ikke lever op til deres valgløfter. Jamen så lad dog socialisterne lade være med at leve op til deres valgløfter! Og så lad dog for søren os andre gå i gang med at få gjort noget ved de nødvendige ændringer, der skal til!

Regeringen praler altså selv med – og så sent som under debatten i dag er det fremstået tydeligt – at det fortsat er Socialdemokratiet, man satser på, og den situation er vi jo selvfølgelig i Fremskridtspartiet nødt til nøgternt og realistisk at arbejde ud fra. Det betyder selvfølgelig, at de nødvendige ændringer på finansloven, der skal til for at få stoppet gældsætningen, for at få nogle rigtige skattelettelser og ikke bare skatteomlægninger, ja, de ting, der skal til, er man ikke interesseret i at medvirke til. Man vil hellere flytte hegnspløene ind på den halvvisne røde mark frem for at komme ind på vores grønne, saftige, frodige mark med de gode forslag.

Vi har konstateret, hvordan regeringen har fremlagt 8-9 mia. kr.s budgetforbedringsforslag, og læg mærke til ordet budgetforbedringer, for det dækker over, at der altså ikke er tale om besparelser. Nej, to tredjedele af de forslag, regeringen har formuleret, er nye indtægter. Men ærlig talt troede jeg, vi var enige om, at den offentlige sektor var for stor, og at vi skal have gjort den mindre. Det gør man altså ikke ved i sølle 8-10 mia. kr.s budgetforbedringer at basere de to tredjedele på nye indtægter.

Det kan da godt være, at det er urealistisk at sige, at vi skal have statens gældsætning stoppet, og at vi skal have budgetunderskuddet sat ned, men så er det ikke, fordi Fremskridtspartiet er urealistisk, så er det altså, fordi virkeligheden er urealistisk. Og det er nu engang virkeligheden, vi skal forholde os til. Og virkeligheden tilsiger os altså, at vi skal have stoppet den »galopske« statsgældsætning.

Ikke fordi statens 500 mia. kr.s gæld i sig selv er noget problem. Nej, problemet er, at lige så vel som alle andre ønsker de, der har lånt staten de mange penge, også at få deres udestående forrentet. Og det betyder altså, at vi her i salen kan diskutere ændringsforslag på stort set samtlige finanslovens konti, men der er én konto, nemlig § 37, som der nok næppe er nogen der har ændringsforslag til, og det er dér, hvor vi betaler renterne. Og ærlig talt, det ligner ikke noget over for en befolkning, der lever i et samfund, der er højt beskattet. Måske klarer det danske fodboldlandshold sig ikke så godt længere, men der er dog ét sted, hvor vi bliver ved med at beholde vores verdensrekorder, og det er altså i skatteniveau. Dér ligner det ikke noget, at man ofrer 19 eller næsten 20 pct. af alt, hvad der kommer ind i skatter og afgifter, og bruger det til noget så goldt og meningsløst som at betale renter på den store gæld.

Selv om vi i dag diskuterer på baggrund af en budgetredegørelse, der spår omkring 32 mia. kr.s underskud, så må vi også alle sammen erkende, at det, som meget af formiddagen gik med, nemlig at diskutere mulighederne eller risikoen for en krig i Golfen, med ét slag kan gøre de 32 mia. kr.s underskud til 40 eller 50 mia. kr.s underskud. Og hvad så? Ja, det betyder så altså, at de 510 mia. kr., som vi runder i år, næste år bliver til 560 eller 570 mia. kr. Og det ligner ikke noget. Det skal der gøres noget ved.

Derfor har vi fra Fremskridtspartiets side sagt, helt tilbage fra da det første finanslovforslag blev fremsat i august måned, at der må være tre overskrifter for de finanslovforhandlinger, hvis det skal føre noget positivt med sig.

Den første overskrift er, at Folketinget – det kan være på tværs af partiskel, eller hvad ved jeg – i erkendelse af, at den gældsætning er gået for vidt, bestræber sig på at få stoppet gældsætningen, får bragt underskuddet ned.

Den næste er så, at den hårdt plagede befolkning og ikke mindst vores erhvervsliv, der træn-